

De Klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg

is inzake de klacht 2020/000 van:

de heer X, ten tijde van de klacht verblijvend in De Woenselse Poort, de afdeling Balans,
onderdeel van GGzE,

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. Ontstaan en loop van het geding

De klachtencommissie ontving op 24 augustus 2020 een klaagschrift, gedateerd 13 augustus 2020, van de heer X, hierna te noemen klager.

Klager heeft zich bij het formuleren van zijn klaagschrift laten bijstaan door mevrouw Y Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klacht richt volgens het klaagschrift zich tegen de begeleiders van de afdeling Balans.

Mevrouw Z, als juriste verbonden aan De Woenselse Poort, heeft per e-mail van 26 augustus 2020 aan de klachtencommissie laten weten dat aan klager geen afschrift van de zorgverantwoordelijke met de motivering van de beslissing om hem te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid is verstrekt.

Omdat de klachtencommissie de onvolkomenheid heeft vastgesteld die al tot de gegrondverklaring van de klacht moeten leiden, heeft de klachtencommissie aan klagster en verweerder laten weten gebruik te willen maken van haar bevoegdheid, gegeven in haar reglement, om de klacht zonder hoorzitting te behandelen wanneer een klacht bij een eerste beoordeling reeds kennelijk gegrond of ongegrond wordt geacht.

Klager is er blijkens het klaagschrift mee akkoord dat de commissieleden, indien nodig, het dossier inzien, eventueel door middel van fotokopieën.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op de beslissing om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid op 13 augustus 2020.

3. Standpunt van de klager

Klager is van mening dat hij ten onrechte is beperkt in zijn recht op bewegingsvrijheid. Er was onvoldoende reden om hiertoe over te gaan.

Klager heeft geen “mededeling cliënt” ontvangen naar aanleiding van de beslissing om hem te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid. Dat had wel moeten gebeuren.

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren en hem een passende schadevergoeding toe te kennen.

4. Standpunt van de verweerder

Verweerder heeft via mevrouw Z, als juriste verbonden aan De Woenselse Poort, heeft per e-mail van 26 augustus 2020 aan de klachtencommissie laten weten dat aan klager inderdaad geen afschrift

van de zorgverantwoordelijke met de motivering van de beslissing om hem te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid is verstrekt.

5. Bevoegdheid klachtencommissie

Klager is TBS met dwangverpleging opgelegd. Hij verblijft in De Woenselse Poort op grond van artikel 37b van het wetboek van Strafrecht. Op personen die om die reden gedwongen zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis is op grond van artikel 9:1 van de Wvggz de klachtprocedure van deze wet van toepassing. Dat betekent dat klager bij de klachtencommissie een klacht zoals omschreven in artikel 10:3 van de Wvggz kan indienen.

De klacht richt zich tegen een beslissing als bedoeld in artikel 9:9 van de Wvggz.

De klachtencommissie voldoet voor wat betreft haar samenstelling aan artikel 10:2 lid 3 van de Wvggz.

De klachtencommissie is bevoegd om de klacht van klager te beoordelen.

6. Beoordeling

De klachtencommissie gaat er bij haar beoordeling vanuit dat de klacht van klager, zoals die is verwoord in het klaagschrift.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat door verweerder wordt erkend dat niet is voldaan aan het dwingendrechtelijke voorschrift van artikel 8:9 Wvggz om aan een patiënt die wordt beperkt in zijn recht op bewegingsvrijheid een afschrift van de zorgverantwoordelijke met de motivering van de beslissing om hem te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid te verstrekken.

Doordat niet is voldaan aan dit dwingendrechtelijke voorschrift dient de klachtencommissie alleen al om die reden de klacht van klager gegrond te verklaren. Daarmee komt de klachtencommissie niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht.

De klachtencommissie acht de klacht gegrond.

7. Uitspraak

De klachtencommissie voornoemd, verklaart de klacht van de heer X over de beslissing van 13 augustus 2020 om hem te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid: **gegrond.**

De klachtencommissie vernietigt deze beslissing waardoor de rechtsgevolgen van deze beslissing eveneens zijn vernietigd.

8. Schadevergoeding.

Klager heeft verzocht om een redelijke schadevergoeding. Omdat de klachtencommissie de klacht van klager gegrond heeft bevonden, is er een aanleiding om hem een schadevergoeding toe te kennen.

De klachtencommissie heeft eerder bij het vaststellen van een schadevergoeding aangegeven dat zij de standaardbedragen tegemoetkomingen die voor het gevangeniswezen gelden als uitgangspunt zal nemen voor het vaststellen van de schadevergoeding. Voor het beperken van de bewegingsvrijheid wordt een schadeloosstelling van € 7,50, danwel € 10, = per dag aangegeven. Als een klacht daarover om formele redenen gegrond wordt verklaard wordt 1/3 van het totale bedrag als schadevergoeding toegekend, met een minimum van € 5,= .

Klager is een dag beperkt in zijn recht op bewegingsvrijheid. Dat betekent dat de schadeloosstelling ten hoogste € 10,= zou hebben kunnen bedragen. Omdat de klacht van klager formeel gegrond wordt verklaard zou klager 1/3 van € 10,= moeten worden toegekend. Dat bedrag is minder dan €

5,=. Dat betekent dat de klachtencommissie aan klager een schadeloosstelling van € 5,= zal toekennen.

Aldus gedaan door de Klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg.